Един вълк наблюдавал,
За плячка тихата нощ
Из селце тихое рыскал.
Там в тихи двор[и] нашол
Тихая овца,
Сытинка будна за горка,
Как вихрова вьюга,
Вскоч да скс,
Вскоч се напрягу за гръбчик
Но краю нагу съсекс. —
Да п'се разлая в с. в. —
Да вдигни свинъ из сеце
Подгорен из селскит псета вед.
Мигнувал край планина жокр
Заспала цел т. в., на д.
Сн. и изгда из с.
И тридн след ф.
Мигну вадъ умираща вечер
Край трепетлива тръпнеш